

מסכת שבת

פרק כד

א. מי שֶׁהִחֲשִׁיד בְּדֶרֶךְ, נוֹתֵן כִּסּוֹ לְנֶכְרִי, וְאִם אֵין עֲמוֹ נֶכְרִי, מְנִיחוֹ עַל הַחֲמוֹר. הַגִּיעַ לְחֶצֶר הַחֲצוֹנָה, נוֹטֵל אֶת הַכֵּלִים הַנֹּטְלִין בְּשַׁבָּת, וְשֹׁאֵינָם נֹטְלִין בְּשַׁבָּת, מִתִּיר אֶת הַחֲבָלִים, וְהַשְׁקִין נוֹכְלִין מֵאֲלֵיהֶם:

ב. מִתִּירִין פְּקִיעֵי עָמִיר לְפָנֵי בִּהְמָה, וּמִפְסָפְסִים אֶת הַכֶּפֶין, אָבֵל לֹא אֶת הַיָּרִין. אֵין מְרַסְקִין לֹא אֶת הַשַּׁחַת וְלֹא אֶת הַחֲרוּבִין לְפָנֵי בִּהְמָה, כִּין דָּקָה כִּין גָּסָה. רַבִּי יְהוּדָה מִתִּיר בְּחֲרוּבִין לְדָקָה:

ג. אֵין אוֹכְסִין אֶת הַגָּמֶל, וְלֹא דוֹרְסִין, אָבֵל מְלַעֲיטִין. וְאֵין מְמָרִים אֶת הָעֶגְלִים, אָבֵל מְלַעֲיטִין. וּמִהֶלְקֵטִין לְתִרְנַגּוּלִין. וְנוֹתְנִין מִים לְמַרְסֹן, אָבֵל לֹא גוֹבְלִים. וְאֵין נוֹתְנִין מִים לְפָנֵי דְבוּרִים וְלְפָנֵי יוֹנִים שְׂבִשְׁבָה, אָבֵל נוֹתְנִין לְפָנֵי אֲוִזִים וְתִרְנַגּוּלִים וְלְפָנֵי יוֹנֵי הָרֶדְסִיּוֹת:

ד. מִחֲתֹכִין אֶת הַדְּלוּעִין לְפָנֵי הַבִּהְמָה, וְאֶת הַנִּבְלָה לְפָנֵי הַכֶּלָבִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם לֹא הִיָּתָה נִבְלָה מִעֶרֶב שַׁבָּת, אֲסוּרָה, לְפִי

ה. מְפִירִין נְדָרִים בַּשַּׁבָּת, וְנִשְׁאָלִין לְדַבָּרִים שֶׁהֵן לְצַרְךָ הַשַּׁבָּת.
פּוֹקֵקִין אֶת הַמָּאֹר, וּמוֹדְדִין אֶת הַמַּטְלִית וְאֶת הַמְקָנָה. וּמַעֲשֶׂה בִימֵי
אָבִיו שֶׁל רַבִּי צְדוֹק וּבִימֵי אָבִא שְׂאוּל בֶּן בֶּטְנִית, שֶׁפָּקְדוּ אֶת הַמָּאֹר
בְּטַפִּיחַ, וְקִשְׁרוּ אֶת הַמְקָדָה בְּגָמִי, לִידַע אִם יֵשׁ בְּגִיגִית פּוֹתֵחַ טַפַּח
אִם לֹא. וּמִדְּבָרֵיהֶן לְמַדְנֹה, שֶׁפּוֹקֵקִין וּמוֹדְדִין וְקוֹשְׁרִין בַּשַּׁבָּת: